

Enguany commemoram dos fets importants: el 50è aniversari del maig francès de 1968 i el 25è aniversari de la mort de l'escriptor Josep Maria Llompart. La Germanor ha cregut adient recordar aquests episodis i per això hi dedica bona part d'aquesta revista. Trobareu articles específics i la publicació de motius que recorden aquests esdeveniments (a la portada, el mural pintat per Joan Aguiló a l'escola Jafuda Cresques, amb motiu de l'any Llompart, i a la revista, il·lustracions al·lusives al maig francès).

Resulta difícil de trobar una relació entre ambdós episodis, situats a contextos tan diferents. El maig del 68, a França, es despertà una protesta estudiantil i obrera en contra de l'ordre establert i de l'autoritarisme uniformador, reivindicant el reconeixement dels drets cívics i l'enderrocament d'unes estructures ideològiques, socials i polítiques inadequades. En temps de Josep Maria Llompart (1925-1993), a la nostra terra, un grup d'intel·lectuals i de polítics lluità per defensar la llibertat, l'autonomia i el reconeixement dels trets propis de la nostra identitat com a poble. En tots els

casos, es perseguen il·lusions democràtiques de llibertat i de justícia. A França, des de la imaginació i les mobilitzacions; aquí, a partir de la clandestinitat i de l'activisme compromès amb el propi país.

A partir d'aquelles lluites, res no fou com abans. La porta cap a una transformació cultural i política s'obrí perquè la raó sempre s'imposa a l'opressió i la utopia continua marcant les rutes de la història. Per això, mereix la pena encetar el combat per qualsevol causa justa, encara que sigui una quimera increïble i difícil, ja que, com deien els estudiants francesos: "siguem realistes; demanem l'impossible", perquè, "sota les llambordes, la platja".

**Any
Llompart
2018**

mai no et deturis

IL EST INTERDIT
D'INTERDIRE